

підприємства і його продукції, просування товарів на ринок, формування системи збуту виробленої продукції.

З урахуванням специфіки аграрного ринку України розроблені методичні підходи до застосування комплексу маркетингу для сільськогосподарських підприємств різних організаційно-правових форм, які враховують сезонність розвитку. При цьому встановлено, що рівень ризикованості збуту сільськогосподарських товарів залежить і від співвідношення обсягів можливої закупівлі і продажу продукції відповідно до сезону, і від динаміки коливання ринкових цін.

МЕТОДИ І ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ СТРУКТУР ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Халаберда Ю.О., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науково-обґрунтоване формування організаційних структур управління (ОСУ) - актуальне завдання сучасного етапу адаптації господарюючих суб'єктів до ринкової економіки. У нових умовах необхідно широко використовувати принципи і методи проектування організації управління на основі системного підходу.

Організаційна структура (ОС) - це поведінкова система, це люди та їх групи, що постійно вступають у різні взаємини для вирішення спільних завдань.

Така багатосторонність організаційного механізму несумісна з використанням будь-яких однозначних методів - або формальних, або неформальних. Тому необхідне поєднання наукових методів і принципів формування структур системного підходу з великою експертно-аналітичною роботою. В основу всієї методології проектування структур має бути покладено цілі та механізм їх досягнення.

Системність самого підходу до формування структури виявляється в наступному:

- 1) не упускати з уваги ні одну з управлінських завдань, без вирішення яких реалізація цілей виявиться не повною;
- 2) дослідити та організаційно оформити всі зв'язки і відносини по горизонталі управління;

* Науковий керівник – Краля В.Г., асистент

3) забезпечити органічне поєднання вертикалі та горизонталі управління.

Багатосторонність змісту структур управління зумовлює множинність принципів їхнього формування. Перш за все, структура повинна відображати мету і завдання організації, а, отже, бути підлеглою виробництву і змінюватися разом з процесами, що відбуваються в ньому.

До структури управління подається безліч вимог, що відбивають її ключове для менеджменту значення. Вони враховуються в принципах формування ОСУ, головні з яких:

1. ОСУ повинна відображати цілі та завдання організації, а, отже, бути підлеглою виробництву і його потребам.

2. Слід передбачати оптимальний розподіл праці між органами управління і окремими працівниками, що забезпечує творчий характер роботи.

3. Формування структури управління належить пов'язувати з визначенням повноважень і відповідальності кожного працівника та органу управління зі встановленням системи вертикальних і горизонтальних зв'язків між ними.

4. Між функціями і обов'язками, з одного боку, і повноваженнями і відповідальністю з іншого, необхідно підтримувати відповідність, порушення якого призводить до дисфункції системи управління в цілому.

5. ОСУ покликана бути адекватною соціально-культурному середовищі організації, що надає істотний вплив на рішення відносно рівня централізації і деталізації, розподілу повноважень і відповідальності, міри самостійності і масштабів контролю керівників і менеджерів.

Реалізація цих принципів означає необхідність врахування при формуванні (або перебудові) структури управління безлічі різних чинників впливу на ОСУ.

Головний чинник, що "задає" можливі контури і параметри структури управління, - сама організація.

На формування структури управління впливають зміни організаційних форм, в яких функціонують підприємства. Так, при входженні організації до складу будь-якого об'єднання відбувається перерозподіл управлінських функцій (частина функцій, природно, централізується), тому змінюється і структура управління організації.

Важливий чинник формування управлінських структур - рівень розвитку на підприємстві інформаційної технології. Найкраща

структура – це та, яка найкращим чином дозволяє організації ефективно взаємодіяти із зовнішнім середовищем, продуктивно та доцільно розподіляти і направляти зусилля своїх співробітників і, таким чином, задовольняти потреби клієнтів і досягати своїх цілей з високою ефективністю.

Структура управління повинна відповідати соціально-культурному середовищу, і при її побудові треба враховувати умови, в яких їй належить функціонувати.

Існують основні правила створення ОСУ:

1. ОС повинна бути гранично проста, і чим вона простіше, тим легше персоналові її зрозуміти.

2. Схема ОС повинна бути доступною для огляду.

3. Кожен працівник повинен мати посадову інструкцію.

4. Інформаційні канали повинні забезпечити передачу інформації як в прямому напрямку (передача управлінських рішень), так і в зворотному (контроль виконання).

5. Лінії підпорядкованості та відповідальності повинні бути чіткими, необхідно уникати подвійного підпорядкування.

6. Координацію всієї діяльності здійснює вище керівництво на рівні заступників керівників фірми.

7. Остаточні, глобальні рішення приймаються на рівні керівників організації з урахуванням можливостей і перспектив її розвитку.

8. Функції лінійного керівництва і функціональних підрозділів повинні бути розмежовані.

Реалізація зазначених правил дозволить сформулювати найбільш ефективну структуру управління організацією.

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В УКРАЇНІ

Юрко М.В., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Зерновий сектор України є стратегічною галуззю економіки держави, що визначає обсяги, пропозиції та вартість основних видів продовольства для населення країни, зокрема продуктів переробки

* Науковий керівник – Островерх О.В., ст. викладач